

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569741296/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Use, indtil vi endelig paa Brinken naaede en skummel Ruinport omringet af høie forfaldne Taarne og dybe Huuler, mellem hvis Brokker vi forgieves søgte en Stie, for at komme ned i den beboede Deel af Byen. Vi fandt omsider en gammel, beskænket Invalid, der over Torn og Tidsel, Stok og Steen, Revei og Krat, i forunderlige Bugter, selv svinglende, ved Hielp af Maanskinnet og Bedeklokkens Dingdang losede os ind i Staden – hvor vi endelig yderst udmattede naaede Vertshuset og den urolig ventende *Sparzet*.

Friedberg er af alle de Stæder jeg har seet, den, som vældigst sætter Aanden og alle Sandserne tilbage i den gamle, romantiske, Tydske Riddertid. Man seer her intet uden Bierge, Lundé, Ruiner; hører intet uden Bedeklokker; tænker intet uden Andagt; og drømmer lutter Ballader. I Maanskin er alt dette dobbelt gammel, gyseligt, høitideligt og eventyrligt. Man give mig tolv af de kiækkeste, følesløseste, meest frietænkende Amazoner i det hele smukke Kiøn – tillade mig at føre dem op i Maanskin – jeg forlanger ikke engang ved Midnat – nei blot om Aftenen, Klokken ni, ti, eller høit elleve – paa Pladsen, vi nys forlod, og leire dem i en Kreds omkring mig for at høre Bùrgers *Lenore* forelæse – og jeg vædder alt hvad jeg besidder, og alt hvad jeg nogensinde kommer til at besidde, mod eet eeneste Kys af dem hver, at de, inden vi komme til Stanzen:

*„Den Vei, o Wilhelm! er for lang!
„Forgiæves du dig skynder!
„Hør! Bedeklokkens hule Klang
„Ali Elleve forkynder!
„Blik om dig! Maanen skinner klart,
„Vi ride med de Dødes Fart;
„Endnu før Dag vi begge
„I Brudeseng os lægge.“*

alle tolv ere besvinede. Besvime de ikke, ere de sikkert ikke Fruentimmere, og jeg tager da mine Kys med Fornøielse; thi

*„Kun Mandfolk at kysse er vandet,
„Desuden af Tode forbudt.“*